

Küreselleşme Nedir Ne Değildir?

Anahtar Kelimeler: küreselleşme, ulusalcılık, anti-küreselleşme, sol, gelir dağılımı, kutuplaşma, kamplaşma, değişim, teknoloji, tartışma, sorgulama.

Neden Böyle Bir Döküman?

Toplumda bu konudaki kafa karışıklığı o boyutlara ulaştı ki artık insanlara düşüncelerimi aktarma imkanını tamamen kaybettim. Çünkü, ezici çoğunluk kolay yolu seçip anlamsız bir kutuplaşmanın tarafı olmuş durumda. Bunu istemeyenler ise iki tarrafin yoğun propagandasına tabiler ve ayrıca iç çelişkileri varmış muamelesi görüyorlar. Taraf olanlar olayları çok net bir şekilde gördüklerini düşünüyor ve karşı tarafı ve tarafsız kalmaya çalışanları anlamıyorlar. Oysa her zaman gerçek tektir ve aşırı uçlarda değil ortadadır.

Sanayi toplumu olmada bilişim toplumu ya da sanayi sonrası toplum olmaya çalıştığımız içim küreselleşme bizi hazırlıksız yakaladı. Sadece biz sıradan insanları mı? Yazarlarımız, düşünürlerimizi, gazetecelerimizi, kanaat önderlerimizi ve siyasetçilerimizi. Eğer onlar en azından hazırlıklı olsalardı bugün topluma kutuplaşmanın tarafı olmaya gerek bırakmayan üçüncü bir ara yol sunabilirdi. Fakat bugün bu çaba içinde olan neredeyse kimse kalmadı ve taraf olmak herkese daha kolay geldi.

Ben bu dökümanda zor yolu seçeceğim ve küreselci-ulusalcı çatışmasında taraf olmayan bir bakış açısı geliştirmenin mümkün olduğunu ispatlamaya çalışacağım. Bu dökümanın amacını bu şekilde açıkça yazıyorum ki başka bir amaçla okumaya başlayan geri kalanını okumasınlar ve zaman kaybetmesinler. Zaten, küreselleşme gibi kapsamlı bir olayı bütün yönleriyle bir tek dökümanda ele almak kimin haddine?

Belirtmek istediğim bir nokta da bu dökümanda kullanacağım içten ve samimi dil konusundadır. Zaten konu yeterince çetrefilli, bir de resmi bir dil kullanırsam anlatmak istediğim hiçbir şeyi anlatamayacağım. Sonra, bu konunun en ateşli tartışma konularından birisi olduğunu ve neredeyse tabu haline getirilmek üzere olduğunu unutmayalım.

Küreselleşme İyi mi Kötü mü?

Dünyada başka yerlerde de bu var ama özellikle bizim toplumumuzda olaylara 1-0, ak-kara diye bakmak ve aradaki tonları görmezden gelmek hastalığı çok yaygın. Çünkü, böyle olunca hiç düşünmek ve sorgulamak zorunda kalmıyorsunuz. Bağlı olduğunuz düşünce kampının önderleri ne diyorsa onu yapıyorsunuz ve düşünüyorsunuz. Adeta, onlar size hadi uçurumdan atla deseler atlayacaksınız.

Bir düşünce ekolüne, sistemine, akımına ya da bir dünya görüşüne körü körüne bağlanmak sizin yerinize başkaları düşünüp olayları yorumladıkları için kolayınıza gelebilir. Çünkü gerçek anlamda düşünmek ve sorgulamak çok zahmetli ve acı veren bir süreçtir. Bu kadar değişken bir dünyada bunu her olayda tekrarlamak kadar büyük eziyet yoktur. O yüzden başkalarının düşüncelerini ezberlemek ve papağan gibi tekrarlamak daha kolay.

Tabi düşüncelerin papağan gibi tekrarlanabilmesi için onların çok basit ve kolay anlaşılır bir dille ifade edilmesi, kilşeleştirilmesi ve slogan haline getirilmiş olması gerekir. Küreselleşme

iyi midir? Cevap iyidir. Neden iyidir o belli değil. Ya da kötüdür. Neden kötüdür o da belli değil. Böylece, aklını kullanmadan küreselleşmeye her koşulda karşı çıkan bir grupla, küreselleşmenin en saçmasapan sonuçlarını bile göğsünü siper ederek savunan ve aklını kiraya vermiş bir başka grup kamuoyu önünde güya tartışıyorlar. Birbirlerinin ne söylediklerini ve düşündüklerini anlamıyorlar, karşı tarafın niye onlar gibi düşünmediklerini de.

Damgalanmak

Bugün ben küreselleşme sayesinde ürünlerin ucuzladığını ve dünyada ürün çeşitliliğinin arttığını ve insanlığın toplam zenginliğinin arttığını söylesem küreselleşme karşıtı ya da ulusalcılar tarafından küresel sermayenin uşaklığını ve borazanlığını yapmakla suçlanırım. Fakat bu yazdığım şey doğrudur. Gerçekten de küreselleşme sayesinde insanlığın toplam zenginliği artmaktadır.

Fakat ben yine desem ki küreselleşme büyük bir çevre felaketine yol açıyor ve insanlar ve ülkeler arasındaki gelir ve refah uçurumunu derinleştiriyor desem bu sefer de küreselci ideolojiye biat etmiş ve onu sorgulamayı uzun süre önce terk etmiş kişiler tarafından Sovyetler'de uygulanamayacağı anlaşılmış çağ dışı bir ideolojiyi savunan bir komünist ya da anarşist olmakla suçlanırım.

Oysa, küreselleşme konusunda her ikisi de aynı anda doğrudur. Zaten küreselleşmenin hiç eleştirecek bir tarafı olmasaydı ve herkesi memnun edebilseydi o zaman bütün insanlar o ideolojiye tabi olurdu ve bir çatışma ve tartışma olmazdı. Yine eğer küreselleşme insanlığa hiçbir katkıda bulunmayan ve boyuna insanlığın zararına çalışan bir akım olsaydı bütün insanlar karşısına çıkardı ve onu uygulamayı devam ettirmek mümkün olmazdı.

Bunu böyle yazınca eminim ki ortadaki yanlışlığı ve saçmalığı herkes anlayacaktır ama günlük hayatta böyle olmuyor. Kendi kafası karışık olanlar ve bu yüzden bir düşünce kampına girmeyi tercih etmiş olanlar sizi kafası karışık olmakla suçlarlar. Oysa kafa karışıklığı bir düşünür, aydına, yazara yakışan bir şeydir.

Beyninde her şeyi net olarak görebildiğini ve bütün sorunları çözdüğünü iddia eden kişi çok büyük olasılıkla düşünmeyi ve sorgulamayı çok uzun zaman önce bırakmış bir kişidir. Kafası karışık diye suçladığı kişi ise düşünmeye devam etmektedir. Hem biz bu kadar değişken bir dünyada net bir bakışa ulaştığımızı nasıl iddia edebiliriz ki? Her sabah kalktığımızda farklı bir dünyaya uyanıyoruz. Üstelik değişim giderek hızlanıyor.

Küreselleşme Durdurulabilir mi?

Küreselleşme rahiplerinin ve onları izleyenlerin aksine ben bunun mümkün olduğunu iddia edeceğim. Çünkü geçmişte böyle bir şey mümkün olmuş. 18'inci ve 19'uncu yüzyılda İngiltere dünyanın en büyük gücüyü ve küreselleşme o dönem de sözkonusuydu. Fakat sonra iki dünya savaşı ve soğuk savaş ile küreselleşmenin ortadan kalktığını görüyoruz. Bu defa da böyle bir şey olması imkansız değildir. Bu tamamen küreselleşmenin ne kadar vahşileşeceği ve ne kadar çok insanı kucaklayacağı ve rahatsız edeceği ile ilgilidir.

İngiltere'den önce Cengiz Han'ın meşhur imparatorluğunda İpek ve Baharat yollarının açılmasıyla bir tür küreselleşme olgusu yaşandığını iddia edenler vardır. O günün şartlarında gerçekten de Cengiz Han'ın çok önemli değişimlere yol açtığı çok açıktır. Fakat onun bu

imparatorluğu da bğir gün gelip çökmüş ve İpek ve Baharat yolları gecikmeli de olsa ortadan kalkmıştır.

İnsanların en büyük yanılsaması içinde buldukları durumun sonsuza kadar devam edeceğini düşünmeleridir. ABD hep tek süper güç kalacak, küreselleşme hep daha da önem kazanacak. Bu konuda Francis Fukuyama'nın "tarihin sonu" diye bir kitap yazdığı ve kısa zamanda kitabında yazdıklarının değerini yitirdiğini hatırlamak gerek. Elbette küreselleşme rahipleri küreselleşme kiliselerinde hala o kitabı okutuyor olabilirler. Bu, o rahiplerin sonu.

Şimdi ben küreselleşmeye körü körüne bağlı olanlara rahip deyince çok bozuluyorlar. Fakat onların durumunu anca bu anlatıyor. Çok heyecanlılar, çocuk gibiler, hayatın anlamını keşfetmişler, Nirvana'ya ulaşmışlar ve ellerindeki gerçeğin bu ateşini başka insanlara da ulaştırmak ve onları karanlıktan aydınlığa ulaştırıp küreselleşme dininin mensubu yapmak istiyorlar.

Şimdi eğer bu paragrafları okuyup benim aslında küreselleşme karşıtı olduğumu düşünüyorsanız siz de iflah olmaz bir küreselleşme müridisiniz ve sorgulamadan küreselleşme dinine inanıyorsunuz. Yazar, aydın, siyasetçi olmanız fark etmez. Üsteki paragrafları okuyunca kan beyninize sıçırıyorsa aslında siz özgür düşünce yeteneğini çoktan kaybetmişsiniz. Ama merak etmeyin aynı sarsıcı ifadeleri küreselleşme karşıtları ve ulusalcılar için de kullanacağım. Onların durumu da farklı değil.

Bu bölümün sorusuna dönersem. Ben hala küreselleşmenin bir moda kavram olduğunu düşünüyorum. Artık bir daha eskiye dönülmeyeceğini söylyenlere bir göktaşının dinazorların bütün uygarlıklarını yok ettiğini söylerim. Aynı şey nedne bize de olmasın. Bana, insanların bu kadar özgüven içine sokulması gerçekçi gelmiyor.

Depreme, ölüme, iklim değişikliklerine, çevre felaketlerine çözüm bulamamış insanlığın bilimin ve uygarlığın geldiği düzeyi ulaşılabilecek son nokta diye sunmaya hakkı yoktur ama dediğim gibi rahip teşkilatı ve küreselleşmenin misyonerleri çok iyi çalışıyorlar. Kendi dinlerine sürekli adam kazandırıyorlar. Okulları, medyayı da bunun aracı haline getirdiler. Aykırı fikirlere karşı da son derece sert ve acımasızlar. Biz de çok korktuk zaten. Aklını kira vermiş olanlara misyoner demek ne zamandan beri suç oldu?

Küreselleşme Karşıtları ve Ulusalcılar Sudan Çıkmış Ak Kaşık mı?

Küreselciler Sovyetlerin çöküşünden sonra iktidarı ele geçirdikleri için onların yanlışlarını görmek ve eleştirecek malzeme bulmak daha kolay. Gerçi eleştirmek kolay değil o ayrı. Çünkü iktidar onlarda ve iktidarlarını kaynetmeyi bırakın bu iktidarı güçlendirmeleri süreci bile sona ermiş değil. O açıdan bu döküman bile bir anlamda sıkıntılı ama artık çok bunaldım bunları yazacağım.

Gelelim diğer kampa. Güney Amerika'daki şovmen siyasetçilerden bazı çevre örgütlerine uzanan ve ülkemizde ulusalcı diye bilinen kesimi de içine alan ve küreselleşmeye karşı sert eleştiriler getiren bu kesimler aslında ne kadar haklı ve masumlar onu biraz sorgulamaya çalışalım ki benim kamplaşmanın ortasında yer alan üçüncü bir yolun olduğunu ispatlama çabam bir işe yarasın.

Öncelikle, akıl sağlığı yerinde olan insan bir şeye ya da bir kişiye durduk yere tepki göstermez. Mutlaka ondan bir zarar görmüştür ya da görmek üzeredir. Daha önce sahip

olduğu mekan, mevki, güç, statü, saygınlık, para gibi şeyleri kaybetmiştir. O da kızgınlığını tepkiyle dile getirir.

Küreselleşme, insanlığın toplam zenginliğini çok artırmıştır ama dağılımı da bozmuştur. Bir insan ömrü içinde 50 milyar dolarlık servete uzananlar da vardır aç ve evsiz olarak yaşayanlar da. Bu da küresel kapitalizme sol bir eleştirinin yükseleceği noktadır. Bu geçmişte de olmuş ve Sovyetler de bu şekilde kurulmuştur.

Şimdi, bu noktada küreselleşme karşıtlarının en büyük yanlışları küreselleşmeye karşı 150 yıl öncesinin eskimiş yaklaşımları ile mücadele etmeye çalışmalarıdır. Oysa aradan geçen zamanda teknoloji çok gelişmiş ve küresel kapitalist sistem de Sovyet deneyiminden büyük dersler çıkararak kendisini yenilemiştir. Bu, muhaliflerin dikkate almadığı bir konudur.

Ayrıca, solun teorik anlamda yaşadığı çöküşün devam ettiği de ortadadır. Sovyetlerin çöküşü çok büyük bir travma yaratmış ve çok önemli düşünürler küreselleşme tarafına geçmiş ve onun en ateşli savunucuları haline gelmişlerdir. Bir anlamda bu yeni küresel kapitalist sistem solun önemli isimlerini enterne etmiş ve kendi sisteminin parçası haline getirmiştir.

Hala küreselleşme karşıtlığı yaptığının farkındayım. Fakat şunu söylemeye çalışıyorum. Küreselleşme karşıtlarının ve ulusalcıların yöntemlerinin, ideolojilerinin ve teorik altyapılarının güncellenmesi gerekiyor. Bu da ancak onların kendi teorik altyapılarını 150 yıl önceden başlayarak sorgulamalarından geçiyor. Oysa onlar da en az küreselciler gibi böyle bir sorgulamaya ve güncellemeye kapalıdır.

Bu durumda küreselleşme karşıtları ve ulusalcılar arkaik kalan yaklaşımlarıyla küreselleşme karşısında bir savaş uçağına mızrak atan bir yerli gibi trajikomik bir vaziyettedirler. En büyük hataları da küreselleşmeyi bütünüyle reddetmeleri ve teknoloji düşmanlığı yapmaları ve başkalarına verdikleri “gerici” sıfatını giderek daha çok hak etmeye başlamalarıdır.

Çok sert ifadeler kullandığımı biliyorum. Fakat, konuyu başka türlü anlaşılır hale getirmem mümkün değil. İnsanların düşünceleri o kadar sabitlenmiş ki onlara bir ayna tutabilmek için gerçeği abartarak ve karikatürize ederek anlatmalıyım. Küreselleşme karşıtları ve ulusalcılar gerici ve ilerleme düşmanı olmuş durumdadırlar. Oysa o kesimler özellikle ülkemizde bir dönem ilerliciliğin ve değişimin bayraktarlığını yapmışlardı.

Bu sorun genel olarak sol için ve bütün dünyada geçerlidir. İşin kötüsü bu sorunun varlığı kabul edilmemekte ve 150 yıl önce yazılanlar sanki hiç değişmez ve sorgulanmaz dini metinler gibi sunulmaktadır. Oysa, sol bir dönem değişimin ve ilerlemenin sembolüydü. Bugün sol hem ülkemizde hem dünyada satükoculuğun, teknoloji ve değişim karşıtlığının bayraktarlığını yapıyor.

Tümüyle kendini yenilemiş yeni bir sol ortaya çıkmazsa ve bu sol küreselleşme ile küreselleşmenin araçlarını ve teknolojiyi kullanarak mücadele etmezse küreselleşme daha da azgınlaşacak ve eski tip solu tamamen bitirecektir. Fakat, aslında çözüm tam da buradadır. Yeni tip solun ortaya çıkması için eski solun ortadan kalkması gerekiyor. Eski tüfeklerin meydanı terk etmesi ve güçlerini kaybetmeleri gerekiyor. Eski tüfekler hala yönetimde oldukça sol kendini yenileyemeyecek ve küreselleşme ile mücadele edemeyecektir.

Aslında solun kendisi de küresel bir ideolojidir fakat nedense bizde içe kapanmanın bir aracı haline gelmiştir. Bunun devam ettirilmesi mümkün değildir. Küreselleşme gibi bir olgu

varken sanki böyle bir şey yokmuş gibi içe kapanmaya en büyük devletlerin bile gücü yetmez ve bizdeki bu gruplar yeldeğirmenlerine savaş açıyorlar, kaybedecekleri mutlak bir savaşın içindedir. Sömürgecilere karşı direnen ilkel kabilelere benziyor. Acı gerçek bu.

Din ve Küreselleşme

Küreselleşme'ye karşı sol dışında gelebilecek diğer bir eleştiri de din kaynaklı olabilir. Dini paratik ve yaklaşımların da iki uca savrulduğu görülüyor. Bir tarafta küreselleşmeye alabildiğine karşı olma, onu sabote etme, onu durdurma çabası var. Diğer tarafta ise küreselleşme dalgalarında sörf yapma ve ona olduğu gibi eklemleme çabası bulunuyor. Ara bir nokta bu alanda da kaçırılmış görünüyor. Bu biraz da arada bir alan bırakılmamış olmasından kaynaklanıyor.

Dinin küresel bir tarafı hep vardır. Fakat, bir kaç tane büyük dinin mücadele içinde olduğu unutulmamalıdır. Farklı dinlerin varlığı küreselleşme ve ortak bir küresel ideallerine her zaman bir tehdit oluşturacaktır. Bu konuda Huntington'ın "Medeniyetler Çatışması" kitabını hatırlatmak gerekiyor.

Sol ideolojiye göre dinlerin küreselleşmeyle uyum sağlamada ve kendini güncellemede daha büyük bir mesafe aldığı görülüyor. Bir taraftan da farklı dinler arasında felsefi alışverişlerin arttığı ve ortak paydalar oluşmaya başladığı görülüyor. Çok ilerde tek bir dünya dini idealine yakınlaşılabilir. Zaten, bütün dünya çapında paylaşım bu kadar artmışken bu kadar dinin ayrı unsurlar olarak varlıklarını sürdürmeleri de mümkün olmayacaktır. Elbette, bir göktaşı düşmez ve bu süreç durmazda.

Özellikle sol ideolojinin ve küreselleşmenin kendisinin de din benzeri özellikler gösterdiği ortadadır. Her ikisinde mensuplar ideolojinin ana unsurlarını sorgulayamamakta ve detaylar üzerinde tartışabilmektedirler. Dünya'da dinler travmalarını 19'uncu yüzyılda yaşadılar ve şimdi toparlanıyorlar. Solun travması ise çok yenidir ve daha uzun süre toparlanamayacak gibi görünüyor. Müşteri ilişkileri yönetimi araçlarının kendi ideolojisi için ne anlama geldiğini anlayabilecek solcu çok azdır. (Yoktur dememek için azdır diyorum. Anlamadaan anlamaya fark fark. Ben, beynini ipotek etmiş insanların herhangi bir şeyi anlayabileceklerini sanmıyorum.)

Söylemeye çalıştığım şey şu. Bu defa küresel kapitalizme gelecek tepki soldan gelmeyecektir. Sol, bu tepkiyi veremeyecek kadar yaralıdır. Büyük bir yıkımdan yeni çıkmıştır. Yeni döneme uygun kanaat önderleri yetiştirememiştir. Sol Türkiye'de ve dünyada uzun süre nadasa ve kış uykusuna yatacaktır.

Küresel ideolojiye asıl eleştiri ve alternatif 19'uncu yüzyılın travmasını aşmaya başlayan din tarafından gelecek gibi görünüyor. Zaten, dünyadaki çatışma bölgelerine bakılınca da bu açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Dindarlar çok ağır bir travma yaşadıkları için ve uzun süredir neden kötü durumda olduklarını sorguladıkları için kendilerini güncelleme konusunda büyük mesafeler almışlar, en ileri teknolojinin ve küreselleşmenin araçlarını kullanır hale gelmiştir.

Küreselleşmenin en büyük handikapı olan gelir dağılımı konusuna dindeki sosyal yardımlaşma ve adalet olgusu çözüm bulacak gibidir. Soldan doğan boşluğu din doldurmaktadır ve dolduracaktır. Bu, sol kendini toparlayana ve yenileyene kadar böyle olacaktır. Fakat, bunun için de solda 1990'ı hiç hatırlamayan nesillerin gelmesi ve kanaat önderi pozisyonuna yükselmesi gerekecektir.

Gençlik Fetişizmi ve Küreselleşme

Gençlerin her zaman en aktif unsurlar oldukları tartışma götürmez bir gerçektir. Bütün önemli devrimlerin ve değişimlerin arkasında gençler vardır. Bu yüzden, bütün ülkelerde gençlerin kontrol edilmesi ve geçinlerin öğrendiklerinin denetlenmesi çok önemlidir. Elbette, bunun yöntemleri değişir.

Dünyada teknolojik gelişmeler nedeniyle hızlanan gelişmeler bunları izlemeyen insanları kısa sürede demode hale getirmektedir. Artık okulu bitirdikten sonra tek kelime okumayanları kötü sürprizler bekliyor çünkü bilgi eskisinden çok daha hızlı eskiyor. Bu tür değişimleri gençler daha iyi yakaladığından onların bir bölümünün önemli roller aldıkları görülüyor.

Küreselleşme gibi tartışılan olgu açısından gençler değişimden yana olduklarından küreselleşme taraftarı olmaktadır. Sorguladıkları kişiler daha yaşlı olan sol ve küreselleşme karşıtı kesimdir. Bir dönemin gençlerinin sol için duydukları heyecanı, bu dönemin gençleri küreselleşme için duymakta ve ona bir din gibi bağlanmaktadır. Sorgulama ve karşı çıkma ihtiyaçları eski tüfek solculara yöneldiğinden ve o sorgulamayı da küreselleşme dininin unsurlarıyla yaptıklarından olayları çok net gördüklerini düşünmektedirler.

Bu olay futbol takımı taraftarlığına çok benziyor. Örneğin, Fenerbahçe'nin ard arda şampiyon olduğu dönemlerde çocukların çoğu Fenerbahçe'li olurken Galatasaray'ın çok başarılı olduğu bir dönemde Galatasaray'lı olmaktadır. Önemli bir kısmı da bu seçimlerini hiç değiştirmiyorlar.

Küreselleşme rahipleri de bunun bilincinde olarak eski tüfek solcuları değil zihni nispeten boş olan yeni nesli hedefliyor. Aslında onların zihni çok da boş değil. TV'de ve Internet'te, hatta okullarda sürekli olarak onlara küreselci bir ideoloji insanlığın başına gelmiş en iyi şey olarak sunuluyor ve alttan altta beyinleri yıkıyor. Nasıl bir dönem bu ülkede her okuyan solcu oluyormuşsa şimdi küreselci oluyor. Çünkü okulda anlatılanların felsefi altyapısı küreselci bir altyapı.

Bu beyin yıkama konusu sadece küreselleşme dinine ait değildir. Gücü ele geçiren her ideoloji bunu yapar ve yapmıştır. Bir dönem ülkemizde sol görüş bütün entellektüel hayatı ele geçirmişti ve başka görüşlere hayat hakkı tanımıyordu. Şimdi aynı olay küreselcilik konusunda tekrarlanıyor. O yüzden küreselciliğin artık bir ideoloji hatta din halini aldığı tekrar not etmek gerekiyor.

Küreselci gençleri ilerde bekleyen bazı tehlikeler vardır. Birincisi, küreselleşme dalgasının hep böyle gitmesi mümkün değildir ve bu furyanın mutlaka sonuna gelinecektir. Hak etmeden, bu değişim dalgasında sörf yapılarak hatta yaptırılarak gelinecek yerler de kalıcı değildir. Genç yaşlarda ayartılıp az çabayla hak etmedikleri yüksekliklere çıkarılan bu insanlar yaşlandıklarında bugünkü eksi tüfek solcuların çektiği acıların aynısını yaşayacaklardır.

Fakat bu genç küreselci rahiplere dert anlatmak mümkün değildir. Onlar geldikleri yerlere kendi bilgi ve yetenekleriyle geldiklerine o kadar emindirler ki eleştirileri kötü niyetli olarak görmektedirler. Hem bilginin ve bilimin ışığı artık onlardadır. Onlar herkesin bildiği büyük bir sırrı yani küreselleşmeyi keşfetmişlerdir ve hatta artık gerçeği bulduklarına göre kendilerini daha fazla geliştirmelerine de gerek kalmamıştır.

İşin daha kötüsü, onların genç yaşta zahmetsizce bir yerlere gelmeleri bütün arkadaşlarında da kısa zamanda bir yere hırsı uyandırmaktadır. Uzun zaman içinde canını dişine takarak, turnağıyla kazıyarak bir yerlere gelmenin artık demode olduğu ve eski tüfeklere ait olduğu düşünülmektedir. Kısa yoldan bir yere gelmek isteyen herkes gibi de sorgulamayı bırakmakta ve kısa vadeli ödül ve cezalarla davranışları kolaylıkla yönlendirilmektedir.

Sonuç

Daha uzun bir metin düşünüyordum ama meramımı anlatabildiğimi görüyorum. Anlamayana davul zurna az. Zaten ben bu metni beynini kiralamış ve bir kampa dahil olup sorgulamayı bırakmış olanlara yazmadım. Hala düşünmeye devam edenlere onlar gibi olan en az bir kişi daha olduğunu göstermek istedim.

Küreselleşme geniş, derin ve karmaşık bir kavram ve benim insanların kafasını daha da karıştırmaya niyetim yok. Bunu başkaları gayet güzel beceriyor zaten. Mevcut sıkıntılı düşünce ortamında olabildiğince açık yazmaya çalıştım. Felsefi düzlemde kaldığımdan bunu bir ölçüde becerebildim sanıyorum.

Yazının özeti çok açık. Küreselleşme kusursuz da değil şeytan icadı da değil. Normal yollarla onu durdurmamız da mümkün değil ama ehlileştirmemiz gerekiyor. Sol ideolojinin çöküşü ile ehlileştirme görevi dine düşüyor. Özellikle de gelir dağılımını düzeltme görevi. İnsanlığın sola tekrar ihtiyacı olacak ama bu 150 yıl önce formüle edilen sol değil küreselleşmenin içinde doğup büyümüş insanların geliştirdiği bir sol olacaktır. Bu da eski tüfekler meydanı terk etmeden mümkün olmayacaktır.

Çok kişiyi kızdıracak şeyler yazdım. Bunu bilinçli olarak yaptım. Bu da insanı düşündürmenin bir yoludur. Çokça kullandığım “eski tüfek” sözü bunlardan biridir. Başkalarını gerçeğe uyandırmaya çalışırken kendileri en derin uykuda olanlara kalk borusu çalmak istedim. Bir kaç kişide bile işe yararda bu yeterlidir.

Hazırlayan:

Serhat Erdem, Kasım 2010

srht_erdem@yahoo.com

Bilim-Din-Felsefe-owner@yahoogroups.com

<http://groups.yahoo.com/group/Bilim-Din-Felsefe/>

Not:

www.tech-strategy.org adresinden e-kitaplara, dökümanlara ve tartışma gruplarına ulaşabilirsiniz.

Keywords: globalization, anti-globalization, change, technology, clash of civilisations, Turkey, religion, left, communism.

İlgili Olabilecekler: NATO, ABD, AB, EU, Çin, China, Japonya, Japan, dollar, euro, yuan, IMF, Dünya Bankası, World Bank, Birleşmiş Milletler, United Nations, New York, London, Londra, Tokyo, Davos, Internet.
